

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาโครงการอิสระครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบภาวะซึมเศร้าของผู้ป่วยโรคซึมเศร้าก่อนและหลังการเข้าร่วมการบำบัดทางพฤติกรรมความคิด โดยกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นผู้ป่วยที่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคซึมเศร้า และมีคุณลักษณะตามเกณฑ์ที่กำหนดจำนวน 20 ราย ผลการศึกษานำมาวิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยายตามลำดับดังนี้

ส่วนที่ 1 เสนอข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา

ส่วนที่ 2 เสนอผลการศึกษาเปรียบเทียบภาวะซึมเศร้าก่อนและหลังการเข้าร่วมการบำบัดทางพฤติกรรมความคิด

ส่วนที่ 3 สรุปความรู้เพิ่มเติมที่ได้จากการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา

ตารางที่ 1 แสดงจำนวน ร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และระยะเวลาการเจ็บป่วย

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน) n = 20	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	14	70
ชาย	6	30
อายุ		
20 – 30 ปี	7	35
31 – 40 ปี	10	50
41 – 50 ปี	3	15
สถานภาพ		
โสด	2	10
สมรส	12	60
หม้าย	1	5
หย่า	2	10
แยกกันอยู่	3	15
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	9	45
มัธยมศึกษา	9	45
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	2	10
อาชีพ		
ว่างงาน	6	30
รับจ้าง	9	45
ค้าขาย	4	20
เกษตรกร	1	5

ตารางที่ 1 แสดงจำนวน ร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และระยะเวลาการเจ็บป่วย

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน) n = 20	ร้อยละ
รายได้ต่อเดือน		
ไม่มีรายได้	6	30
1,000 – 5,000 บาท	13	65
5,001 – 10,000 บาท	1	5
10,001 บาทขึ้นไป	0	0
ระยะเวลาการเจ็บป่วย		
1 ปี	9	45
2 ปี	8	40
3 ปี	3	15

จากตารางที่ 1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 70 ส่วนใหญ่มีอายุ 31 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 50 ส่วนใหญ่สถานภาพสมรส ร้อยละ 60 รองลงมา มีสถานภาพแยกกันอยู่ ร้อยละ 15 การศึกษาอยู่ที่ระดับชั้นประถมและมัธยมศึกษา ร้อยละ 45 มีเพียงร้อยละ 10 เท่านั้นที่เรียนจบระดับปริญญา อาชีพส่วนใหญ่คือรับจ้างถึงร้อยละ 45 รองลงมาคือว่างงานร้อยละ 30 ด้านรายได้พบว่า มีรายได้อยู่ที่ระหว่าง 1,000-5,000 บาท ที่ร้อยละ 65 รองลงมาคือว่างงานไม่มีรายได้ถึงร้อยละ 30 ระยะเวลาที่เจ็บป่วยมากที่สุดอยู่ที่ 1 ปี ร้อยละ 45 น้อยที่สุดคือ 3 ปี ร้อยละ 15

ส่วนที่ 2 เสนอผลการเปรียบเทียบภาวะซึมเศร้าก่อนและหลังการบำบัดทางพฤติกรรมความคิด การเสนอผลเพื่อเปรียบเทียบภาวะซึมเศร้าของผู้ป่วยโรคซึมเศร้าก่อนและหลังการเข้าร่วมการบำบัดทางพฤติกรรมความคิด แสดงรายละเอียดตามตารางที่ 2 และ 3

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนภาวะซึมเศร้าก่อนและหลังการบำบัดทางพฤติกรรมความคิด

กลุ่มตัวอย่างคนที่	คะแนนภาวะซึมเศร้า (คะแนน)	
	ก่อนการบำบัดทางพฤติกรรมความคิด	หลังการบำบัดทางพฤติกรรมความคิด
1	32	9
2	23	9
3	18	8
4	17	9
5	33	9
6	49	14
7	19	8
8	17	9
9	36	14
10	20	7
11	26	8
12	20	7
13	21	5
14	16	4
15	21	7
16	19	5
17	20	3
18	18	8
19	17	4
20	21	6

จากตารางที่ 2 พบว่าคะแนนภาวะซึมเศร้าหลังการบำบัดทางพฤติกรรมความคิด ลดลงจากก่อนการบำบัดทางพฤติกรรมความคิดทุกราย ก่อนบำบัดคะแนนอยู่ที่ระดับ16-49คะแนนและหลังบำบัดคะแนนอยู่ที่ระดับ3-14คะแนน

ตารางที่ 3 แสดงผลการศึกษาเปรียบเทียบคะแนนภาวะซึมเศร้าก่อนและหลังการบำบัดทางพฤติกรรมความคิด (n = 20)

คะแนนภาวะซึมเศร้า	\bar{x}	S.D.	p-Value
ก่อนการบำบัดทางพฤติกรรมความคิด	23.15	8.31	.000*
หลังการบำบัดทางพฤติกรรมความคิด	7.65	2.87	

* p < .05

จากตารางที่ 3 เมื่อนำคะแนนภาวะซึมเศร้าก่อนการบำบัดทางพฤติกรรมความคิด เปรียบเทียบกับคะแนนภาวะซึมเศร้าหลังจากการบำบัดทางพฤติกรรมความคิด พบว่าคะแนนภาวะซึมเศร้าหลังจากการบำบัดทางพฤติกรรมความคิด ($\bar{x} = 7.65$ S.D. = 2.87) ต่ำกว่าก่อนการบำบัดทางพฤติกรรมความคิด ($\bar{x} = 23.15$, S.D. = 8.31) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 (p < .05)

ส่วนที่ 3 สรุปความรู้เพิ่มเติมที่ได้จากการศึกษา

จากการศึกษาการศึกษาการใช้กลุ่มบำบัดทางพฤติกรรมความคิดต่อภาวะซึมเศร้าในผู้ป่วยโรคซึมเศร้าผู้ศึกษาได้รับความรู้เพิ่มเติมจากการศึกษา พบว่า ปัจจัยสู่ความสำเร็จในการดำเนินการบำบัดทางความคิดพฤติกรรม ในแต่ละครั้ง คือความเชื่อมั่นที่ผู้ป่วยมีต่อผู้บำบัดเพราะจะก่อให้เกิดความเชื่อถือไว้วางใจ และเกิดความเชื่อมั่นในกิจกรรมการบำบัด ส่วนสัมพันธภาพที่ดีระหว่างสมาชิกกลุ่มด้วยกัน ก่อให้เกิดความกล้าที่จะเปิดเผยตนเอง ปัญหาของตนเองแก่สมาชิกในกลุ่ม เกิดความไว้วางใจ และเกิดความผูกพันระหว่างสมาชิกกลุ่มด้วยตนเอง เป็นความช่วยเหลือที่จะนำไปให้ทั้งกลุ่มประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กลุ่มตั้งไว้ด้วยกัน